

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator													
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	נדה-כל היד	
מימרא													
י.ט.	◇		!	■	■	◆	רבי יהודה סבר:					זיל בתר רוב חתיכות, ורוב חתיכות של ארבע מיני דמים הויין.	
	◇		!	■	■	◆	ורבנן סברי:					זיל בתר רוב חתיכות לא אמרינן.	
מ	■											חמשה דמים טמאים באשה: האדום, והשחור, וכקרן כרכום, וכמימי אדמה, וכמזוג.	
	◇	■	◆									אף כמימי תלתן, וכמימי בשר צלי	בית שמאי:
	◇	■	◆									מטהרים.	בית הלל:
	◇	■	◆									הירוק, עקביא בן מהללאל מטמא	[עקביא בן מהללאל]
	◇	■	◆									מטהרין.	חכמים:
	■	◆										אם אינו מטמא משום כתם - מטמא משום משקה.	רבי מאיר:
	■	◆										לא כך ולא כך.	רבי יוסי:
	◇	■										איזהו אדום - כדם המכה	
	◇	■										שחור - כחרת, עמוק מכן - טמא, דיהה מכן - טהור.	
	◇	■										וכקרן כרכום - כברור שבו	
	◇	■										וכמימי אדמה - מבקעת בית כרם ומיצף מים	
	◇	■										וכמזוג - שני חלקים מים ואחד יין, מן היין השרוני.	
ג	◇	⚡										מגלן דאיכא דם טהור באשה? דלמא כל דם דאתי מינה טמא	
	◇		!									רבי חמא בר יוסף אמר רבי אושעיא:	אמר קרא (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דם טהור לדם טמא.
	◇	⚡										אלא מעתה בין נגע לנגע, הכי נמי בין נגע טמא לנגע טהור?	
			!									וכי תימא: ה"נ	
		⚡										נגע טהור מי איכא?	
			!									וכי תימא: (ויקרא י"ג) כולו הפך לבן טהור הוא	
		⚡										ההוא בזה מקרי:	
	◇	⚡										אלא: בין נגעי אדם לנגעי בתים ולנגעי בגדים - וכולן טמאין, הכא נמי - בין דם נדה לדם זיבה - וכולן טמאין	
	◇		!									האי מאי? בשלמא התם - איכא לאפלוגי בנגעי אדם, ובפלוגתא דרבי יהושע ורבנן	
	◇		!	■	◆							אם בהרת קודם לשער לבן - טמא, ואם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - טמא	דתנן: [ת"ק]
	◇		!	■	◆							כהה.	רבי יהושע:
			!	■								כהה וטהור.	ואמר רבה:
	◇		!									בנגעי בתים - כי הא פלוגתא דר"א בר"ש ורבנן	
	◇		!	■								לעולם אין הבית טמא עד שיראה כשני גריסין על שני אבנים, בשני כותלים, בקרן זוית, ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס.	דתנן, ר"א בר"ש:
			!	^								מ"ט דר"א בר"ש?	
	◇		!	!								כתיב (ויקרא י"ד) קיר וכתוב קירות, איזהו קיר שהוא כשני קירות - הוי אומר: זה קרן זוית.	

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מאן דאמר		נדה-כל היד
												מימרא		
יט.	◇				!									בנגעי בגדים - בפלוגתא דר' יונתן בן אבטולמוס ורבנן
יט.	◇				!	■								מניין לפריחת בגדים שהיא טהורה - נאמר (ויקרא י"ג) קרחת וגבחת בבגדים, ונאמר קרחת וגבחת באדם, מה להלן - פרח בכולו טהור, אף כאן נמי - פרח בכולו טהור.
יט.	◇				!									אלא הכא, אי דם טהור ליכא, במאי פליגי?
יט.	ז													וממאי דהני טהורין והני טמאין?
יט.	◇				!							רבי אבהו:		דאמר קרא (מלכים ב' ג) ויראו מואב את המים אדומים כדם למימרא דדם אדום הוא.
יט.	ז				ז									אימא אדום ותו לא
יט.	◇				!							רבי אבהו:		אמר קרא (ויקרא י"ב) דמיה דמיה - הרי כאן ארבעה.
יט.	ז				ז									והא אנן חמשה תנן
יט.	◇				!							רבי חנינא:		שחור - אדום הוא, אלא שלקה.
יט.						■						תניא נמי הכי:		שחור - כחרת, עמוק מכן - טמא, דיהה - אפי' ככחול טהור. ושחור זה, לא מתחלתו הוא משחיר, אלא כשנעקר הוא משחיר, משל לדם מכה - לכשנעקר הוא משחיר.
יט.	< ◇											בית שמאי:		אף כמימי תלתן.
יט.	◇				ז									ולית להו לב"ש דמיה דמיה הרי כאן ארבעה?
יט.	◇				!									אב"א: לית להו,
יט.	◇				!									ואב"א: אית להו, מי לא א"ר חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה, ה"נ - מלקא הוא דלקי.
יט.	< ◇											בית הלל:		מטהרין.
יט.	ז				ז									היינו תנא קמא
יט.	◇				!									איכא בינייהו לתלות.
יט:	< ◇													הירוק עקביא בן מהללאל מטמא.
יט:	ז				ז									ולית ליה לעקביא דמיה דמיה הרי כאן ארבעה?
יט:	◇				!									אב"א: לית ליה
יט:	◇				!									ואב"א: אית להו, מי לא א"ר חנינא שחור - אדום הוא אלא שלקה, הכא נמי - מלקא הוא דלקי.
יט:	< ◇													וחכמים מטהרין.
יט:	ז				ז									היינו ת"ק
יט:	◇				!									איכא בינייהו לתלות.
יט:	< ◇											רבי מאיר:		אם אינו מטמא משום כתם כו'.
יט:	■											רבי יוחנן:		ירד ר"מ לשיטת עקביא בן מהללאל וטימא, וה"ק להו לרבנן: נהי דהיכא דקא משכחת כתם ירוק אמנא לא מטמאיתו, היכא דקחזיא דם ירוק מגופה - תטמא.
יט:	ז				ז									אי הכי, אם אינו מטמא משום כתם מטמא משום משקה? משום רואה מבעיא ליה
יט:	◇											אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]		נהי היכא דקא חזיא דם ירוק מעיקרא לא מטמאיתו, היכא דחזיא דם אדום והדר חזיא דם ירוק תטמא, מידי דהוה אמשקה זב וזבה.
יט:	◇				■							ורבנן:		דומיא דרוק, מה רוק שמתעגל ויוצא, אף כל שמתעגל ויוצא, לאפוקי האי - דאין מתעגל ויוצא.
יט:	ז				ז									אי הכי - שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמת O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	נדה-כל היד	מימרא									
אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]	להוי כמשקה להכשיר את הזרעים.									■	◇
[רבנן]	ורבנן בעי (במדבר כ"ג) דם חללים וליכא									■	◇
	אי הכי, שפיר קאמרי ליה רבנן לר' מאיר									ז	
אלא ה"ק להו: [רבי מאיר]	אלפיה בג"ש, כתיב הכא (שיר השירים ד') שלחך פרדס רמונים וכתוב התם (איוב ה') ושולח מים על פני חוצות.									■	◇
ורבנן:	אדם דן ק"ו מעצמו, ואין אדם דן ג"ש מעצמו.									■	◇
	רבי יוסי אומר לא כך וכו'.									■	<
	היינו ת"ק									ז	
	הא קמ"ל: מאן ת"ק - רבי יוסי, וכל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם.									!	◇
	איזהו אדום - כדם המכה.									■	<
	מאי כדם המכה?									^	
רב יהודה אמר שמואל:	כדם שור שחוט.									!	◇
	ולימא כדם שחיטה									ז	
	אי אמר כדם שחיטה - הוה אמינא ככולה שחיטה, קמ"ל - כדם המכה - כתחילת הכאה של סכין.									!	
עולא:	כדם צפור חיה.									!	◇
איבעיא להו:	חיה - לאפוקי שחוט, או דלמא לאפוקי כחוש?									^	◇
	תיקו.									■	
זעירי אמר רבי חנינא:	כדם מאכולת של ראש.									!	◇
מיתיבי:	הרגה מאכולת - הרי זה תולה בה									■	ז
	מאי לאו - דכוליה גופה									ז	
	לא, דראשה.									!	
אמי ורדינאה א"ר אבהו:	כדם אצבע קטנה של יד, שנגפה וחייתה וחזרה ונגפה, ולא של כל אדם אלא של בחור שלא נשא אשה, ועד כמה - עד בן עשרים.									!	◇
מיתיבי:	תולה בבנה ובבעלה									■	ז
	בשלמא בבנה - משכחת לה, אלא בעלה - היכי משכחת לה?									ז	
ר"נ בר יצחק:	כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה.									!	◇
רב נחמן:	כדם הקוה.									!	◇
מיתיבי:	מעשה ותלה ר"מ בקילור, ורבי תלה בשרף שקמה									■	ז